N°. 83. Anno 1835.

DONDERDAG DEN 15den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 25 Augustus.

De *Mode*, een Parijsch tijdschrift, dat in den geest der legitimisten, en onder den invloed van sommige zeer aanzienlijke lieden geschreven wordt, verbaalt, dat onder de hoogere kringen te Parijs veel gesproken werd van eene zonderlinge misleiding, die bij de plegtige begravenis der slagtoffers van den aanslag heeft plaats gehad. De familie van den Maarschalk *Mortier* zou namelijk niet hebben willen toelaten, dat zijn lijk in de kerk der Invaliden begraven wierd, en hetzelve, na gebalzemd te zijn, naar een zijner landgoederen hebben doen vervoeren. In de St. Paulus-kerk had men dien ten gevolge bij eene ledige lijkkist missen doen lezen, en de prachtige lijkkoets, die de Parijzenaars hadden aangestaard, was insgelijks niets, dan eene nietige vertooning geweest. Tot nu toe is deze vreemde beschuldiging niet tegengesproken. Hetzelfde tijdschrift maakt ook eenige aanmerkingen over de omstandigheid, dat de regering niet goed heeft gevonden, om aan het lijk van zekere vrouw *Langeau*, die insgelijks door de losbranding van het moordwerktuig is omgekomen, doch eene persoon van zeer slechte zeden schijnt geweest te zijn, gelijke eer als aan de stoffelijke overblijfselen van de overige veertien slagtoffers te bewijzen.

De Heer de *Peyronnet*, gewezen Minister van *Karel X*, heeft in zijne gevangenis op het kasteel van Ham een belangrijk werk over de geschiedenis der Franschen geschreven, waarvan dezer dagen de beide eerste deelen het licht zien. De voorrede van dit werk heeft iets treffends. De gevangene staatsman zegt daarin, dat hij, na zijne tijdgenooten naar zijn beste weten te hebben gediend, thans in zijnen ouderdom een kerker tot loon heeft erlangd; dat hij zich daarover niet beklaagt, maar zich gelaten schikt in zijn lot; en dat, indien het opkomend geslacht eenige vrucht mogt trekken uit het werk, dat hij thans in het licht geeft, hij geen ander bewijs van erkentelijkheid daarvoor begeert, dan dat men eene vriendschappelijke hand moge toereiken aan zijne zes Kleinzonen die, door de rampen hunne grootvaders neergedrukt, een kwijnend leven leiden.

DUITSCHLAND.

Een brief uit Töplitz van den 8 Augustus behelst onderscheiden bijzonderheden wegens het groot aantal aldaar reeds aanwezige en nog verwacht wordende hoofdgasten, alsmede wegens de toebereidselen, die aldaar gemaakt worden, om de Keizers van Rusland en Oostenrijk en de Koning van Pruissen, bij hunne aanstaande bijeenkomst in die stad, te herbergen. De Keizer van Oostenrijk zal, volgens dezen brief, door zijne gemalin vergezeld worden, en daar hij, even als zijn vader te Munchengrätz, te Töplitz de gastheer der beide andere vorsten is, met een talrijk gevolg in laatstgemelde stad verschijnen. Tot zijnen stoet behooren onder anderen 300 paarden. » Volgens de openbaar gemaakte berigten wegens de reis van Keizer Ferdinand," zegt deze brief, » zal hij den 2 September aan de grenzen van Bohemen verschijnen. Dan zal hij, in kleine dagreizen, zich eerst naar Königswarht, het voorvaderlijk slot van den Vorst van Metternich, die reeds vroeger met zijne kanselarij daarheen vertrekken zal, begeven, Karlsbad aandoen, en den 10 September te Töplitz aankomen. Na aldaar de beide Monarchen te hebben gezien, zal hij naar Praag komen, en daar, zoo als men verzekert, zich eenige dagen op den Hradschin ophouden, hetwelk dien ten gevolge door Karel X en zijn hofstoet voor eenigen tijd zal worden ontruimd. Dese laatste zal in dien tusschentijd weder op het fraai gelegen slot van Buschtierad eene verblijfplaats vinden. De dagen der aankomst en de tijd van het verblijf van Keizer Nikolaas en Koning Frederik Willem zijn nog niet naauwkeurig bekend. Waarschijnlijk echter zal hunne aankomst tusschen den 23 en 28 September plaats hebben. Van wapenoefeningen, zoo als die te Munchengrätz, blijkt niets. Slechts hebben een grenadier-bataillon en een eskadron ruiterij bevel bekomen, om uit Praag naar Töplitz te trekken, ten einde aldaar de dienst te doen. — Sedert drie dagen bevindt Koning Karel X, met den Hertog van Bordeaux en een vijftig personen zamengesteld gevolg zich te Töplitz. De bejaarde Vorst liet er zoo bekend uit, dat men veronderstellen moet, dat hij de grootste zielerust geniet. De jonge Hertog van Bordeaux wekt, door de levendigheid van zijnen aard, ieders opmerkzaamheid. De Hertog en Hertogin van Angoulême en de zuster des Hertogs van Bordeaux worden nog hier verwacht."

Een Hamburger blad behelst berigten uit Berlijn tot den 15 Augustus, waarin verzekerd wordt, dat de Keizer van Oostenrijk alle de regerende Vorsten van het Duitsche bondgenootschap uitgenoodigd heeft, om naar Toplitz te komen. Behalve de Koning van Pruissen, zouden de Koningen van Beijeren, Würtemberg en Saksen, alsmede de Groot-Hertogen van Baden deze uitnoodiging reeds hebben aangenomen, zoodat dezelve in de laatste dagen van September te Toplitz zouden verschijnen. Hetzelfde blad zegt, dat bij de zamenkomst te Toplitz, zoo wel als bij de voorafgaande wapenoefeningen te Kalisch, ook buitengewoon Britsch gezant en wel Sir Robert Adair, zal tegenwoordig zijn. Deze gezant werd reeds den 15 Augustus te Postdam verwacht.

In brieven uit Wurtzburg van den 18 Augustus, wordt gemeld, dat de Koning van Beijeren, dien dag van daar naar München was afgereisd, en dat men zijn aanstaand vertrek naar Toplitz wel voor zeer mogelijk hield, doch daaromtrent toch niets stelligs wist.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25 Augustus.

De discussien omtrent het ontwerp van wet op de Jurij schijnen zoo spoedig niet te zullen afloopen als die omtrent de hoven van Assisen, en de voortzetting der op gisteren aangevangene debatten is op overmorgen bepaald.

Het ontwerp vindt groote oppositie; de Heer *Hennequin* is een der eerste sprekers tegen hetzelve geweest; de volgende door hem gebezigde zinsnede heeft bijzonder de opmerkzaamheid getrokken.

» Wij moeten het ons niet ontveinzen; het ministerie heeft bij het voordragen van deze wet, niet anders op het oog gehad dan de staatsgevangenen, en in deze zijne vooringenomenheid heeft hetzelve over het hoofd gezien dat het ook alle beschuldigden van gewone misdaden tegen de personen en goederen zou treffen. Het is zoo voor bloed, en misschien wel voor onschuldig bloed, dat men het genoegen wil koopen van aan zekere wraakzucht, aan zekere politieke driften voldoening te geven."

» Ik smeek u derhalve, dus besloot de spreker, ik smeek u, waarde ambtgenooten, de verantwoordelijkheid niet op u te nemen, van eene wet: die den weg naar het schavot verbreeden moet, dat wij ons met niets overhaasten, dat wij ons wachten voor nieuwigheden die geen waarborgen opleveren, noch voor de beschuldigden, noch ook voor de gezamelijke maatschappij, en moeten wij ooit tot zulken nieuwigheden komen, zoo laat het voor het minst niet wezen onder den indruk van het oogenblik; laat ons den tijd nemen, er ons over te beraden.

De Heer *Isambert* heeft opgemerkt dat het veroordeelen met de meerderheid van eene enkele stem, reeds in eene vroegere eeuw, te weten in 1539 bij eene ordonnantie van den kanselier *Poyet* ingevoerd is geweest, en dat het juist de kanselier zelf is geweest, die kort daarna, ter zake van omkooping, zich bij die meerderheid van eene enkele stem, heeft zien veroordeelen; als hem nog bovendien nij bits, wend toegevoegd. *Patere legem quam ipse fecisti.* (*Onderga de wet die gij zelf gemaakt hebt*). Eene onwillekeurige beweging doet, op deze aanhaling, alle oogen zich naar den Heer *Persil* wenden.

Intusschen schijnt het gouvernement niets te willen verzuimen, wat eenigzins op de afgevaardigden kan werken, om een ieder voor zich zijne stem ten gunste van het ontwerp te doen uitbrengen, en te dien einde spreekt men onder anderen van het benoemen van een aantal nieuwe pairs, meerendeels uit de afgevaardigden te nemen.

De reeds gevonnisden van het monsterproces, hebben de voorlezing hunner vonnissen, in den kerker, beantwoord met het lustig aanheffen van den *Marseillaanschen marsch*.

Te Saint Tropez, bij Toulon, is den 28 Julij zekere van daar geboortige Allard terug gekomen, die, na in 1815 als lansier-officier de Fransche dienst verlaten te hebben, langen tijd rondgezworven en eindelijk in het Indische rijk Lahore krijgsdienst genomen had. Daar was hij tot de hoogste militaire waardigheden gekloomen, had eene Mongoolsche vrouw gehuwd, en keerde nu met deze, met drie kinderen, en met een vermogen van verscheiden millioenen franken naar zijne geboorteplaats terug. De geheele bevolking derzelve, van zijne komst verwittigd, was hem te gemoet getrokken, en haalde hem onder gejuich en gezang als in zegepraal binnen, terwijl hem des avonds

gebracht werden. Waarschijnlijk droeg de mare van de medegebragte schatten veel tot deze toevlugt bij, welke dan ook niet onbeloond gebleven is; »want," zegt het berigt, » alle zijne oude kennissen, die hem herkenden, hebben fraaije geschenken van hem ontvangen."

Te Auch heeft een treffend tooneel plaats gehad. Een geweldig onweder verzeld van hevige stormvlagen wekte in het holst van den nacht de bevolking uit hare rust. Weldra verhief zich de akelige kreet *Brand! Brand!* en oogenblikkelijk zag men een huis in de vollevlam; in weerwil van het toesnellen der spuiten en het ijveren van het volk, won de brand hand over hand veld. Reeds lagen er twee huizen in den asch en de gloed was zoo geweldig geworden, dat ook zelfs de stoutsten dien niet langer konden verduren en zich verwijderen moesten. In weerwil van het akelig noodgeschrei *Red ons! Red ons!* hetwelk zich uit een der huizen deed hooren en zich weldra deed onderkennen als het angstgeschrei eener moeder, roepende *Red! Red! mijn Kind!* dorst niemand zich in het brandend huis begeven. Maar ook de aartsbisschop was daar, aan het blusschen mede helpend, *Vijf en twintig kroonen*, riep hij, *voor den redder van de vrouw en haar kind.* Onderscheiden mannen sprongen toe om het te beproeven, maar deinsden wegens de hitte terug. *Vijftig kroonen*, riep hij met luider stem, *voor den redder van het kind en van de moeder.* Maar niemand dorst de poging hernieuwen. Nu grijpt hij zelfs een laken, dompelt het in het water, omwikkeld zich met het natte linnen, en beklimt eene tegen den muur staande ladder, bereikt een door de vlammen vuurrood raam en verdwijnt. De bewonderende aanschouwers durven naauwelijks adem halen .... maar eindelijk ontwaart men een groep aan het raam. Het is de aartsbisschop met de vrouw en het kind. Allen drie zijn gered. De eerwaarde geestelijke ontdoet zich van het gezengde en half verbrande laken en zich tot de vrouw die alles bij den brand verlooren had, wendende, zegt hij: *Mevrouw ik heb vijftig kroonen beloofd aan hem die u redden zou, ik heb die premie gewonnen en schenk ze u.*

SPANJE.

Het Parijsche regeringsblad behelst de volgende tijdingen van het oorlogs-tooneel in Spanje:

Eene telegraphische depêche van den 5 Augustus kondigt aan, dat eene stoomboot den 3 te San Sebastian eene nieuwe afdeeling in Engeland aangeworvene vrijwilligers heeft aangebragt.

Eene andere depêche van den 4 houdt op, dat er nog niets van belang tusschen de beide legers is voorgevallen, doch dat zij steeds over elkander staan.

Don Carlos was den 1 te Estella.

Het te Barcelona uitkomende dagblad *El Vapor* behelst omtrent de aldaar voorgevallene bewegingen het volgende zonderlinge berigt, hetwelk blijken draagt van door de censuur geknot te zijn:

In den avond van den 25 geraakte het volk op de plaats der stiergevechten in opstand, omdat de stieren te luf waren om het schouwspel belangwekkend te maken.

Van daar verspreidde zich de oproerige hoop, om de kloosters dezer hoofdstad in brand te steken.

De vlam verteerde een derzelve, te weten twee der Karmelieten, een der Dominikanen, een der Trinitarissen, een der Augustijnen en een der Minderbroeders.

Een groot aantal monniken zijn te midden der wanorde omgekomen.

De overheid deed het garnizoen en de militie in de wapenen roepen om alle schade te voorkomen. Een van hare welberaamde maatregelen was, om de geestelijke vereenigingen naar het fort van Atarazanas en verder naar dat van Montjui te doen brengen; alwaar zij in veiligheid waren.

Naar het [illegible] was en dagen den 26 een [illegible] tegen de fabrijken, waarin [illegible] werkvolk, [illegible] gouverneur heeft [illegible] te komen, en er is [illegible] gebeurd.

De *Gazette de France* vermeldt een gerucht, hetwelk ter Parijsche beurs in omloop was, en volgens hetwelk de kapitein-generaal Llander genoodzaakt zou zijn geworden, om met de bezetting de stad Barcelona te ontruimen, en zich op het kasteel terug te trekken.

Het afbraden der kloosters en het woeden der volksmenigte tegen de monnikken, glaat als een loopend vuur, van de eene groote stad tot de andere over. Den 1sten Augustus zijn te Murcia vier der aanzienlijkste kloosters in brand gestoken en geheel vernield. Een kloosterling is daarbij omgekomen; hebbende de overigen in tijds voor de woede des volks, dat reeds eenige dagen te voren oproerige gezindheden had doen blijken, de vlugt genomen. Ook in den omtrek van Murcia zijn verscheidene kloosters verwoest. De plaatselijke militie van Murcia is bij dit alles onder de wapenen geweest, doch heeft de ongeregeldheden niet willen of kunnen beletten.

Uit Madrid heeft men berigten tot den 5 Augustus. Het was toen in die hoofdstad rustig; doch ook daar werden de kloosters bedreigd. Naar men beweerde, was aan elk bataillon der bezetting een klooster aangewezen, met welks bescherming het zich, in geval van het uitbreken eener volksbeweging, moest belasten.

Men wilde te Madrid weten, dat thans werkelijk eene Portugesche legerafdeeling van 7 of 8000 man bevel had ontvangen, om over Zamora in Spanje binnen te rukken.

EDICTALE CITATIE.

(37368) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende Krediteuren van de navolgende Personen, als:

Van LUCRETIE van LOBO; wegens het provenue, van de op den 21sten November 1834, bij Executie verkochte Erven en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Maagdenstraat*, L'. D. N'. 349 en 350.

Van MARIANA JUDEO, huisvrouw van S. PIZENSKIJ; wegens het provenue, van het op den 5den December 1834, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, L'. D. N'. 488.

Van R. GOLLENSTEDE privé en nom. ux.; wegens het provenue, van de op den 27 Februarij 1835, bij Executie verkochte Plantaadje *de Goede Verwachting*, gelegen aan de *Mottkreek*.

Van het Fonds FRASINET & BAAK; wegens het provenue, van de op den 27sten Februarij 1835, bij Executie verkochte Plantaadje *Nieuw Hoop*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*.

Van KWASSIE MATOWARIE; wegens het provenue, van het op den 20sten Maart 1835, bij Executie verkocht Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Joode Breestraat*, L'. D. N'. 13.

Van JOHANNA ELISABETH PHILIPS, wed. J. H. DEPPERMAN; wegens het provenue, van het op den 3den April 1835, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkersgracht*, L'. D. N'. 631.

En sulks, om te compareren ofte gemagtigden te zenden, ter *prae & concurrentie* Rolle van het Geregtshof te *Suriname*, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 13 November 1835, des voormiddags ten *acht* uren, en aldaar te zien dienen van reus en bijlagen, voorts hunne voterecht van *prae & concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 13 October 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

EDICTALE CITATIE.

(37369) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende Krediteuren:

Van J. M. KLAASSEN; wegens het provenue, van de op den 27sten Junij 1834, bij Executie verkochte Gronden *Valkenburg* en *Mijn Hoop*, gelegen aan de *Coropina-kreek*.

Van REGINA HENRIETTA BEUDEKER, wegens het provenue, van het op den 19den December 1834, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Weidestraat*, L'. D. N'. 251.

Van A. A. HALFHIDE; wegens het provenue, van de op den 9den Januarij 1835, bij Executie verkocht *helft*, in het Huis en Erf, gelegen aan de *Hoogestraat*, L'. D. N'. 791.

Van ANNA HENRIETTA BRANDON; wegens het provenue, van het op den 3den April 1835, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Groote Rijweg* van *Combé*, L'. A. N'. 22 en 23.

Om te compareren of te gemagtigden te zenden, ter *prae & concurrentie* Rolle van het Geregtshof te *Suriname*, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 13 November 1835, des voormiddags ten *acht* uren, om aldaar successivelijk en zonder vorm van Proces, hunne belangens voor te dragen, en bij Gecommitteerdens ter Rolle te zien disponeren naar bevinding, op poene van een *silentium perpetuum*.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, dezen 13 October 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

ADVERTISSEMENTEN.

(39474) De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Weeu-, kuratele- en Onbeheerde Boedels kamer*, zal over zes weken, de dag nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Een *HUIS* en *ERF*, bekend onder L'. D. N'. 222, alhier aan de *Keizerstraat*, aan de Boedel JACOBUS ANDRIES HOFFBERG.

Paramaribo, den 15 October 1835.

De Scriba bij de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(39083) GEABSENTEERD, sedert twee dagen, den Mulat genaamd *Jan N.*, aankomende den ondergetekenden; worden dan een ieder gewaarschuwd, gemelde Mulat niet op te houden; — die hem terug bezorgd, zal het gewone *vanggeld* genieten.

Paramaribo, den 13 October 1835.

E. BARTELINK.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, de Nederlandsche Schoener *Jan*, Kapt. R. de Pinto, van *Curaçao*.

Den 11den, het Schip *Aurora*, Kapt. A. de Bant, van *Amsterdam*; hebbende 42 dagen zeil.

UITGEKLAARD.

Den 13den dezer, het Schip *Minerva*, Kapt. J. Kuns, naar *Amsterdam*; ladingh 207 vaten Suiker en een partij Kwassiehout.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Erven J. Dittlog.